

नविशंकयेत्क्षंकायन्तंनकुर्यात् ॥ ३० ॥ तदेवाह स्थानानीति निराकृताः स्वशत्रुभिः सहप्रीतिर्बुवर्णानन्यान्शत्रुत्वेनपश्यंति तदीयमित्रत्वेचनविश्वसंतीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ विविधवृत्तानां अस्थिराणां स्थिरचिन्तएवभवेदित्यर्थः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ वेगवतिपूरेसतिवप्रेतटेविवरणाद्विदारणाद्वाधइतियोजना ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ निपुणंकुशलं आरभेतपेष्टुमितिशेषः ॥ ३७ ॥ षडंगिनीरयतुगमातंगपदातिकोशवणि कपथवती ॥ ३८ ॥ प्रतिलोमतः शत्रोरेपेक्षया विद्यत्यप्रकट्टीभूय दस्यूनांदस्यून् ॥ ३९ ॥ उक्तमेवार्थसंगृह्णाति नसामेति बलवतिशत्रौसामनप्रशस्यते किन्तर्हिदंडोपनिषत् रहस्यदंडः नशत्रुर्विवृतः कस्यैइत्यादिना प्रागुक्तरीत्याच्छलेनैवसनाशनीयइत्यर्थः अतएवशत्रुषुमार्दवंपायंतिकंनकार्यं नापियात्रिकंसदाकार्यं जयस्यानियतत्वात् यात्रायांहिसस्यानांघातः संकरक्रियाविषादिनाजलादीनानाशनं भूयः पुनः पुनः प्र

प्रणिपातेनदानेनवाचामधुरयाब्रुवन् ॥ अमित्रमपिसेवेतनचजातुविशंकयेत् ॥ ३० ॥ स्थानानि शंकितानांचनित्यमेवविबर्जयेत् ॥ नचतेष्वाश्वसेद्राजाज्रा ग्रतीहनिराकृताः ॥ ३१ ॥ नल्यतोदुष्करं कर्म किंचिदस्ति सुरोत्तम ॥ यथाविविधवृत्तानामैश्वर्यममराधिप ॥ ३२ ॥ यथाविविधवृत्तानामपिसंभवउच्यते ॥ यततेयोगमास्थायमित्रामित्रंविचारयेत् ॥ ३३ ॥ मृदुमप्यवमन्यंतेतीक्ष्णादुद्विजतेजनः ॥ मातीक्ष्णोमामृदुर्भूस्त्वंतीक्ष्णोभवमृदुर्भव ॥ ३४ ॥ यथावप्रेवेगव तिसर्वतःसंफुतोदके ॥ नित्यंविवरणाद्वाधस्तथाराज्यंप्रमाद्यतः ॥ ३५ ॥ नबहूनभियुंजीतयौगपधेनशात्रवान् ॥ साध्यादानेनभेदेनदंडेनचपुरंदर ॥ ३६ ॥ एकै कमेषांनिष्पिष्यशिष्टेषुनिपुणंचरेत् ॥ नतुशक्तोपिमेधावीसर्वानिवारभेन्नृप ॥ ३७ ॥ यदास्यान्महतीसेनाहयनागरथाकुला ॥ पदातिंयंत्रबहुला अनुरक्ताषडं गिनी ॥ ३८ ॥ यदाबहुविधां वृद्धिमन्येतप्रतिलोमतः ॥ तदाविद्यत्यप्रहरेदस्यूनामविचारयन् ॥ ३९ ॥ नसामदंडोपनिषत्प्रशस्यतेनमार्दवंशत्रुषुयात्रिकंसदा ॥ नसस्यघातो नचसंकरक्रियानचापिभूयः प्रकृतेर्विचारणा ॥ ४० ॥ मायाविभेदानुपसर्जनानित्यैवपापंनयशः प्रयोगात् ॥ आर्त्तमनुष्यैरुपचारयेतपुरेषुराष्ट्रे पुचसंप्रयुक्तान् ॥ ४१ ॥ पुरापिचैषामनुसृत्यभूमिपाः पुरेषुभोगानखिलान्जयंति ॥ पुरेषुनीतिंविहितांयथाविधिप्रयोजयंतोबलवत्रसूदन ॥ ४२ ॥ प्रदायगू ढानिवसूनिराजम्रच्छिद्यभोगानवधायचस्वान् ॥ दुष्टान्स्वदोषैरितिकीर्तयित्वापुरेषुराष्ट्रेषुचयोजयंति ॥ ४३ ॥

कृतेः सप्तविधायाः विचारणा कथंदंडः कथंकोशः कथममाल्यइत्यादिसंदेहश्चापतति तत्रयमपिनकार्यं हिंसामूलत्वात् चितावृद्धिकरत्वाच्च तस्मात्कपटपूर्वकोदंडएवश्रेयमित्यर्थः ॥ ४० ॥ एतदेवविद्यणो ति मायेति मायाविभेदानानाविधाः मायाः प्रयुंजीत ततउपसर्जनानिपरस्परमितरेषांशत्रूणामुत्थापनादीनितत्तैवशत्रुषुपापंकपटंचप्रयुंष्यात् कथंयशसः प्रयोगात् प्रयोगेहियशोनशानीयंप्राक्फलोद यादयमनेनास्मासुअपकारश्चिदितितआसीदित्यकीर्तिगूढमंत्रतयानकुर्यात् किन्तर्हिंकुर्यादतआह आर्त्तैरिति ॥ ४१ ॥ एषांएतान्शत्रून्पुरेषुतत्तत्स्थानेषुअनुसृत्यभोगांस्तदीयान्जयंति नीतिपुरेषुस्वीयेषु ॥ ४२ ॥ अनुसरणमेवाह प्रदायेति एतेनममामाल्याः दुष्टाः माल्यकाराजांतरंप्रतिगताइतिलोकमुख्वात्कीर्तयित्वापुरेषुपुराष्ट्रेषुचतान्योजयंति ॥ ४३ ॥